

SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM
TERMÉSZETTUDOMÁNYI ÉS INFORMATIKAI KAR

INFORMATIKAI INTÉZET
SZÁMÍTÓGÉPES OPTIMALIZÁLÁS TANSZÉK (?)

Android oktatóalkalmazás Java programnyelvhez

DIPLOMAMUNKA

Készítette: Gáspár Tamás
Programtervező Informatikus MSc hallgató

Témavezető: Dr. Csendes Tibor
Egyetemi tanár
Számítógépes Optimalizálás Tanszék

SZEGED, 2021

Tartalomjegyzék

1. Bevezető	1
2. A diplomamunka célja	1
3. A tananyag struktúrája	1
3.1. XML	2
3.2. Kurzus	2
3.3. Fejezet	3
3.4. Feladat	4
3.5. Vizsga	5
3.6. Előrehaladás a tananyagban	7
3.7. Részben befejezett kurzusok	7
4. Az Android alkalmazás felépítése	7
4.1. Szöveges tartalmak	8
4.1.1. Bekeretezett szöveg	9
4.1.2. Magas szintű tartalom	10
4.2. Grafikus tartalmak	10
4.3. Kódminták	11
4.4. Interaktív kódminták	13
4.5. Kérdések	16
4.5.1. feleletválaszós kérdés egy válaszlehetőséggel	16
4.5.2. feleletválaszós kérdés több válaszlehetőséggel	16
4.5.3. Szöveges kérdés	16
4.5.4. Igaz-hamis kérdés	16
4.6. Beolvasási folyamat	16
4.7. A tananyag tárolása	16
4.8. Adatbázis	17
4.8.1. Struktúra	18
4.8.2. Megvalósítás: SQLite és Room	19
4.8.3. Room entitások	20
4.8.4. Room adatkezelők	21
4.8.5. Megvalósítás: szerver alkalmazásban	22
5. ClipSync funkció	22

1. Bevezető

...

2. A diplomamunka célja

A cél egy olyan Android eszközökön futó alkalmazás, ami segítséget nyújt a *Java* programozási nyelv megtanulásához. Ehhez két fő komponensre van szükség: a konkrét alkalmazásra, mely képes valamilyen standard formában megadott tananyagot megjeleníteni, és magára a tananyagra.

A tananyagnak strukturáltnak kell lennie, hogy a felhasználó könnyen tudjon navigálni benne. A programozás alapjaitól kell kezdődnie, hogy teljesen kezdők számára is használható lehessen. Fontos, hogy a tananyag csak olyan ismeretekre hivatkozzon, amik már a korábbi fejezetekben be lettek mutatva. Lenniük kell számonkéréseknek is, amelyekkel a felhasználó megbizonyosodhat róla, hogy megértette-e az anyagot. A tananyagnak elérhetőnek kell lennie magyar nyelven.

Az alkalmazásnak képesnek kell lennie, hogy a tananyagot, a struktúra megőrzésével megjeleníteni. A programozás oktatásánál elengedhetetlenek a kódminták, ezeket formázottan és könnyen olvashatóan kell mutatni (tabulálás, színezés). A felhasználó által kitöltött számonkéréseket ki kell tudni értékelni, a helyes és helytelen válaszokat pedig jelölni. Az alkalmazás által támogatott nyelvek (lokalizáció) között ott kell lennie a magyarnak.

A két fő komponens tehát az alkalmazás és a tananyag. Az első verziók mindössze ezekből épültek fel. Ahogy azonban haladtam a fejlesztés folyamatával, világossá vált, hogy további komponensekre is szükség van, ha az általam tervezett funkciókat meg szeretném valósítani. Ilyen további komponens lesz például egy kis asztali alkalmazás, ami a telefon és a számítógép közti szövegmegosztáshoz szükséges, és egy szerver alkalmazás, ami a beépített programozó funkciót működteti. Ezekről a későbbiekben részletesen írok.

3. A tananyag struktúrája

A tananyagot kurzusokra, fejezetekre, feladatokra és vizsgákra osztottam. A következő alfejezetekben részletesen leírom, hogy ezek mit takarnak.

3.1. XML

Az *XML* (*Extensible Markup Language*) egy jelölőnyelv, ami alkalmas strukturált adattárolásra. Az *XML* fájlok egymásba ágyazott *tag*ekből állnak. Egy példa *XML*-ben megadott adatra, ami egy azonosító és egy név *tag*et tartalmaz:

```
<root>
  <id>33</id>
  <name>XML</name>
</root>
```

A beépített *Android* erőforrástípusok *XML*-t használnak, ezért számomra is természetes volt, hogy ebben kódolom el a tananyag erőforrásfájljait.

A továbbiakban az *XML* dokumentumokban azokat a részeket, ahol nem konkrét adatot kell érteni [és] jelek közé fogom írni, ezáltal általánosabban adhatom meg a struktúrákat. A fenti *XML* így átírva:

```
<root>
  <id>[Azonosító]</id>
  <name>[Név]</name>
</root>
```

3.2. Kurzus

A kurzus a legnagyobb egység, a *Java* nyelv egy nagy területéhez kapcsolódó ismereteket tartalmazza. Ezek az ismeretek lehetnek egyszerűek (a tananyag elején), vagy magas szintűek, amelyek már a korábbi kurzusokra épülnek (jellemzően a későbbi kurzusok).

Külön kurzusba vettem például az adatszerkezeteket, vagy a generikus programozást. Természetesen ezek a területek önmagukban is rengeteg ismeretet tartalmaznak, ezért további felosztásra van szükség, ezért bevezettem a fejezeteket.

Minden kurzus tartalmaz egy nevet és egy egyedi azonosítószámot, még hozzá úgy, hogy ezek a számok növekvő sorrendbe állítva meghatározzák a kurzusok sorrendjét.

Ezen kívül minden kurzus tartalmazza, hogy mely fejezetek (3.3), feladatok (3.4) és vizsga (3.5) tartozik hozzájuk.

A fentiek alapján egy kurzust leíró *XML* fájl a következőképpen néz ki:

```
<resources>
  <coursedata>
    <id>[Kurzus azonosító]</id>
    <name>[Kurzusnév]</name>
    <finished>[Befejezettség jelölő]</finished>
  </coursedata>

  <chapter>[Fejezet azonosító]</chapter>
  ...
  <chapter>[Fejezet azonosító]</chapter>

  <task>[Feladat azonosító]</task>
  ...
  <task>[Feladat azonosító]</task>

  <exam>[Vizsga azonosító]</exam>
</resources>
```

Arról, hogy mit takar a befejezettség jelölő és a *<finished>* tag, a 3.7 alfejezetben írok.

3.3. Fejezet

A kurzus nem osztatlan egység, hanem fejezetekből épül fel. Ezek további kisebb, összefüggő részekre bontják a kurzus tartalmát, hogy az átláthatóbb és könnyebben elsajátítható legyen.

Például az adatszerkezetek kurzus fejezetei a következők:

1. Tömbök.
2. A tömbök hátrányai.
3. Listák.
4. Verem és sor.

5. Szótár.

6. Hasznos osztályok adatszerkezetek kezelésére.

A listából látszik, hogy vannak átkötő fejezetek is, melyek elmagyarázzák, hogy miért fontosak a korábbi, vagy későbbi fejezetek ismeretei. Például a *Tömbök* fejezet után a felhasználóban felmerülhet, hogy miért kell további adatszerkezetekkel foglalkozni. Ezért közbeiktattam egy plusz fejezetet, ami részletesen megmagyarázza, hogy milyen hátrányai vannak a tömböknek és hogy mely esetekben érdemes más adatstruktúrát választani.

A fejezetek is rendelkeznek azonosítóval és névvel. Ezen kívül tartalmazzák a fejezet törzsét, ami majd konkrétan megjelenik a felhasználónak, amikor megnyitja az adott fejezetet.

```
<resources>
  <chapterdata>
    <id>[ Fejezet azonosító ]</id>
    <name>[ Fejezetnév ]</name>
  </chapterdata>

  [ Fejezet törzse ]

</resources>
```

Arról, hogy mi tartozhat a törzsbe, és ezek hogyan vannak elkódolva, a 4. részben írok részletesen.

3.4. Feladat

A feladat egy önálló programozási munkát takar, ami mindig egy kurzushoz kapcsolódik. Ahhoz, hogy a felhasználó meg tudja oldani, szüksége lesz az adott kurzus és az azt megelőző kurzusok ismereteire is.

Egy kurzushoz több feladat is tartozhat, de mindegyikhez adott legalább egy. Továbbra is maradva az adatszerkezetek kurzusnál, ehhez például két feladatot mellékeltem:

- Tömb alapú lista implementálása.
- Láncolt lista implementálása.

Megjegyzem, hogy ezen feladatok megoldásának nem kell olyan hatékony-nak vagy általánosnak lennie, mint egy valódi implementáció, a cél csak a két lista alapelveinek megértése. Mivel a generikus programozás kurzus az adat-szerkezetek után következik, ezért itt természetesen nem elvárás generikus listák programozása.

Egy-egy feladatnak olyan sokféle helyes implementációja van, hogy lehetetlen ellenőrizni, hogy a felhasználó megoldása megfelelő-e. Ennek ellenére szerettem volna biztosítani, hogy ha a felhasználó elakad, vagy csak összevet-né a megoldását egy másikkal, akkor erre lehetősége legyen. Minden feladat mellé referencia implementációt mellékeltem, ami az adott feladat alatt meg-tekinthető.

A feladatok *XML* elkódolása így néz ki:

```
<resources>
  <taskdata>
    <id>[ Feladat azonosító ]</id>
    <name>[ Feladatnév ]</name>
  </taskdata>

  [ Feladat törzs ]

  <solution>

    [ Referencia implementáció törzs ]

  </solution>
</resources>
```

Arról, hogy mi tartozhat a törzsbe, és ezek hogyan vannak elkódolva, a 4. részben írok részletesen.

3.5. Vizsga

A vizsgák a tananyag valódi számonkérései, itt ugyanis a feladatokkal ellen-tétben lehetséges a megoldások pontos ellenőrzése. Minden kurzushoz egy vizsga tartozik, amelyben benne lehet bármi az adott kurzus fejezeteiből.

Azért, hogy az alkalmazás a válaszokat ellenőrizni tudja, megkötéseket kell tenni a kérdések típusára. Nem lehet például esszékérdés. Ezt figyelembe véve a következő kérdéstípusokat implementáltam:

- Feleletválasztós kérdés, egy választási lehetőséggel (*single choice*).
- Feleletválasztós kérdés, több választási lehetőséggel (*multi choice*).
- Szöveges kérdés, ahol a válasz egy szó vagy rövid kifejezés lehet.
- Igaz-hamis kérdés.

A vizsgákhoz kérdéshalmaz tartozik, melyből az alkalmazás véletlenszerűen választ annyi, amennyi kérdésből az adott vizsga áll (jellemzően 25-30 darabot). Időlimit is van, ami alatt a felhasználónak be kell fejeznie a kitöltést. Az idő lejártá esetén a kitöltés akkori állapota kerül kiértékelésre.

Sikeres vizsga esetén a következő kurzus elérhetővé válik. Amennyiben a vizsga nem sikeres, akkor néhány óráig nem lesz újra kitölthető. Ezt a korlátozást azért vezettem be, hogy ne lehessen a vizsgákat "*brute-force*" módon teljesíteni. Ha a felhasználó már korábban sikeresen elvégezte a vizsgát, akkor azt korlátozás nélkül bármikor újra elindíthatja. A vizsgán elért legmagasabb pontszám eltárolásra kerül.

A vizsgákat definiáló *XML* fájlok a következőképpen néznek ki:

```
<resources>
  <examdata>
    <id>[ Vizsga azonosító]</id>
    <questionAmount>[Kérdések mennyisége]</questionAmount>
    <timeLimit>[Időkorlát, percben]</timeLimit>
    <finished>[Befejezettség jelölő]</finished>
  </examdata>

  [ Vizsgakérdések ]

</resources>
```

Arról, hogy mit takar a befejezettség jelölő és a *<finished>* tag, a 3.7. alfejezetben írok. A kérdéstípusok részletes definiálása a 4.5. részben történik.

3.6. Előrehaladás a tananyagban

Az alkalmazás kezdeti indításakor a felhasználó csak az első kurzus fejezeteihez és feladataihoz fér hozzá. A vizsga zárolva van. El kell olvasnia az összes fejezetet ahhoz, hogy a vizsga kitölthető legyen. A feladatok elkészítése opcionális, de ajánlott.

A vizsga sikeres teljesítésével nyitható meg a következő kurzus, majd a folyamat ismétlődik addig, amíg van további kurzus.

Korábbi fejezetek, feladatok, és vizsgák bármikor újra megtekinthetők és kitöltetők.

3.7. Részben befejezett kurzusok

Az alkalmazás természetesen bővíthető új kurzusokkal. Azonban egy kurzus elkészítése hosszú időt vehet igénybe, mivel ebbe beletartozik a tananyag megírásán kívül a feladatok és vizsgakérdések összeállítása is. Ezért az alkalmazás támogatja a részben befejezett kurzusokat és vizsgákat. Ezek segítségével az alkalmazás lényegében fejezetenként bővíthető.

Azt, hogy egy kurzus be van-e fejezve, az adott kurzus *XML* dokumentumában lévő `<finished>` tag mondja meg. Ha ennek értéke hamis, akkor a felhasználó jelzést kap arról, hogy a kurzus még bővítés alatt áll. Az *XML*-ben definiált vizsgák szintén tartalmazznak `<finished>` taget. Amennyiben ez hamis, akkor a vizsga nem lesz eliníthető, még akkor sem ha a felhasználó teljesítette a kurzus összes fejezetét. Az indulás helyett értesítés jelenik meg, ami tájékoztat arról, hogy a vizsga csak egy későbbi frissítés után nyílik meg.

A fejezetek és feladatok nem támogatják ezt a funkciót, mivel ezek sokkal rövidebb terjedelműek.

4. Az Android alkalmazás felépítése

Már leírtam a tananyag struktúráját és azt, hogy ez hogyan van *XML*-ben el kódolva. Most bemutatom, hogy miként vannak definiálva azok a komponensek, amelyeket a felhasználó a fejezetek, feladatok és vizsgák megnyitásakor lát és amelyek a tananyag törzsét alkotják.

Az ehhez használt egyik legfontosabb komponens a *TextView* osztály, amit Android alatt szöveges tartalom megjelenítésére lehet használni. A formázott szöveg megjelenítése is támogatott, ahol a formázási szabályokat

HTML nyelven adhatjuk meg. Ugyan a *HTML*-nek csak egy kis része használható, de ennek az alkalmazásnak ez elég, mivel a szövegstílus (dőlt, félkövér) és a betűszín változtatható.

Például a következő módon lehet megjeleníteni egy szöveget, amelyben egy félkövér szó van:

```
String rawText = "Ez egy <b>félkövér</b> szó.";
Spanned formattedText = Html.fromHtml(rawText);
textView.setText(formattedText);
```

Ezt a funkcionalitást az alkalmazás erősen kihasználja, nem csak egy-egy szó kiemelésére vagy, linkek beillesztésére, hanem a kódminták megformázására is.

Nehézséget okoz viszont, hogy a szövegek *XML*-ben vannak megadva, mivel mind az *XML*, mind a *HTML* a `<` és `>` karaktereket használja. Azért, hogy ne legyenek ütközések, és az *XML* ne próbálja meg értelmezni a *HTML* tageket, a szöveget úgynevezett karakter-adat (*CDATA*) blokkba kell helyezni:

```
<text>
  <![CDATA[
    Ez egy <b>félkövér</b> szó.
  ]]>
</text>
```

4.1. Szöveges tartalmak

A legegyszerűbb megjeleníthető komponens az egyszerű szöveg. Ilyet úgy helyezhetünk el egy fejezetben, vagy feladatban, hogy `< text >` tagek közé helyezzük a formázott szöveget, használva az előző részben említett *CDATA* blokkot. A megadott szöveg formázottan fog megjelenni az alkalmazásban.

Lehetőség van címsor beszúrására. Ez a fejezetek vagy feladatok további kisebb, összefüggő részekre való felbontását teszi lehetővé. Címsort a `< title >` taggel szűrhatunk be, tartalmát pedig egy attribútummal lehet szabályozni:

```
<title text="Második paragrafus"/>
```

Itt látható egy rész az *input beolvasása* fejezetből, ami egy címsorból és szövegblokkból áll:

Using System.in and a Scanner

System.in is an **input stream** provided by Java, which corresponds to the keyboard input (also known as standard input). To save the user's input from the console, we use this input stream in combination with a **java.util.Scanner**. The scanner is used to create primitive types and strings (which we can use in our code) from the raw bytes of the input stream.

Már ezzel a két komponenssel meg lehet jeleníteni a tananyag nagy részét, de azért hogy a fejezetek kevésbé legyenek monotonok, további komponenseket is implementáltam, melyek "megtörik" a szöveget.

4.1.1. Bekeretezett szöveg

Ez a komponens lényegében egy szövegdoboz, ami eltérő háttérszínnel és saját címmel rendelkezik, ezáltal jobban felhívja a felhasználó figyelmét. Definíciója a `< boxed >` taggel történik:

```
<boxed title="[Szövegdoboz címe]">
  <![CDATA[
    [Formázott szöveg]
  ]]>
</boxed>
```

Például a metódusok fejezetben ilyen szövegdobozba raktam a visszatérési érték nélküli metódusokkal kapcsolatos részt. Az adott fejezetet megnyitva ez a rész így fog megjelenni:

Returning in void methods

The *return* keyword works a bit differently in void methods. It isn't necessary to even include it (as you can see in the above example, which has no return statement)!

We can however use it, but in this case we **must not put any value after it**, like this:

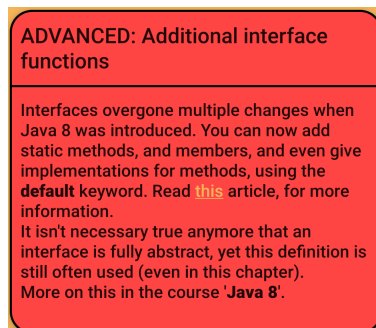
```
return;
```

4.1.2. Magas szintű tartalom

Ez a komponens hasonló a bekeretezett szöveghez, viszont speciálisan a nehezebb anyagrészek, kiegészítő információk megjelenítésére terveztem. Az `< advanced >` taggel adható meg. Élénkpiros színnel fog megjelenni, és a felhasználó tudomására hozza, hogy az adott tartalom nehezebb, vagy csak egy későbbi kurzusban kerül részletes bemutatásra.

```
<advanced title="[Cím]">
  <![CDATA[
    [Formázott szöveg]
  ]]>
</advanced>
```

Ilyen jelzővel láttam el például a *absztrakt osztályok és interfészek* fejezetben azt a részt, ahol a megemlítem, hogy milyen változásokon mentek keresztül az interfészek a *Java 8* megjelenésével. Ez részletesebben egy későbbi kurzusban, a *Java 8* nevűben van leírva.

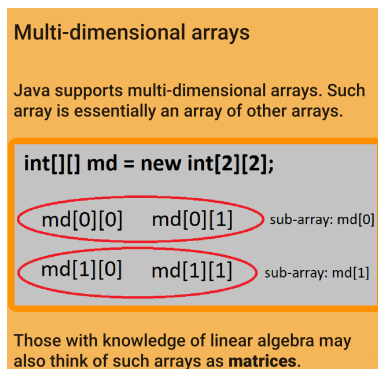
Ebben a komponensben még egy link is található, ami a megfelelő oldalra viszi a felhasználót (a telefon alapértelmezett böngészőjében).

4.2. Grafikus tartalmak

Lehetőség van képek beillesztésére a fejezetekbe és feladatokba, az `< image >` tag segítségével. Egy attribútumban kell megadni, hogy melyik kép jelenjen meg. Arról, hogy hol tárolom a tananyagban felhasznált képeket részletesen a 4.7 részben írok. Az *XML* struktúra a következőképpen néz ki:

<image name=" [Kép neve] " />

Például itt látható egy részlet a *tömbök* fejezetből, ahol az anyag megértését egy képpel segítem elő:

4.3. Kódminták

A programozás oktatásánál elengedhetetlen, hogy kódrészletekkel segítsük a megértést. Az alkalmazásban lévő mintáknak egységes formázásúnak kell lenniük. Ezt úgy értem el, hogy előre definiáltam a színeket, amelyekkel a kód részeit kijelöltem. A következők kaptak saját kijelölőszínt:

- A *Java* nyelv kulcsszavai.
- A *Java* nyelv primitívei. Ide soroltam a *void*-ot is, habár az valójában csak kulcsszó.
- Szöveg és karakter konstansok.
- Numerikus konstansok.
- Osztálynevek.
- Metódusok és adattagok nevei.
- Annotációk.
- Kommentek.

A megjelenő kódmintáknak ugyanolyan sortörésekkel és tabulálással kell megjelenni az alkalmazásban, mint ahogy megírásra kerültek. Ezért a minták szövegébe a sorok végére *< br >* sortörő taget kell elhelyezni, és a tabulálást

pedig a ` ` szimbólummal kellett jelölni. A korábban bemutatott komponenseknél ez nem volt lényeges, ezeket az Android rendszer úgy tördelheti, ahogy a képernyő méretei megengedik, azonban a kódmintáknál fontos a helyes tördelés.

További formázást igényelt, hogy a *HTML* nyelv esetén a `<` szimbólumot speciálisan kell jelölni, hogy az értelmező ne vegye egy új tag kezdetének. A megoldás az `<` karaktersorozattal történő helyettesítés. Ezért az olyan kódminták, melyek például összehasonlítást tartalmaznak mind külön formázást igényelnek.

Látható, hogy rengeteg formázási szabályt vezettem be. Ha ehhez hozzávesszük a kódminták nagy számát, akkor látszik, hogy a manuális formázás nem célszerű. Ezért erre célra egy külön formázó programot készítettem, ami egy megadott mappában lévő *Java* kódot átalakít olyan *HTML* kóddá, ami a fent említett összes szabálynak eleget tesz. Ez a program reguláris kifejezések alapján azonosítja a listában látható kifejezéseket és elhelyezi körülöttük a színezést és a tördelést biztosító tageket.

A fejezetekben és feladatokban kódmintát a `< code >` tag segítségével definiálok. A tag belsejébe kell helyezni, azt a formázott kódot, amit az előző részben említett segédprogram ad eredményül.

```
<code>
  <![CDATA[
    [Formázott kód]
  ]]>
</code>
```

A megjelenítésnél nehézséget okoz, hogy a kódmintákban kosszú sorok lehetnek, amelyen nem minden eszköz képernyőjén férnek el egy sorban, viszont a mintákat a rendszer nem tördelheti szabadon. Ezért az alkalmazás kódmintái vízszintesen görgethetőek, ha vannak bennül olyan sorok, amelyek nem férnek el a képernyőn.

A képek bal alsó sarkában lévő ikonokkal a kódminták betűmérete állítható. A jobb alsó sarokban lévő gomb aktiválja a *ClipSync* funkciót, melyről részletesebben a 5 részben írok.

4.4. Interaktív kódminták

Azért, hogy a tananyagot interaktívabbá tegyem, implementáltam a kódmintáknak olyan változatát is, ahol egyes szavak, vagy kifejezések hiányosak, kitöltésüket a felhasználó egy feladatkiírás alapján elvégezheti. Ez a komponens is *XML*-ben van definiálva, és formázott kódot vár. A formázás folyamatáról a ?? részben írtam.

Az interaktív kódmintának meg kell adni, hogy hol legyenek benne módosítható részek, mezők, melyek tartalmát a felhasználó átírhatja. Ezek megadásához a formázott kódba három alulvonás jelet kell beszúrni. Ahol a beolvasás során ezt a karaktersorozatot találja az alkalmazás, oda egy módosítható rész fog kerülni. Például így lehet megjeleníteni egy változódeklarálást, ahol a változó értéke módosítható lesz:

```
int x = ____ ;
```

Az olvashatóság miatt itt nem tüntettem fel a formázást, egy valódi minta esetén *HTML* tagek is szerepelnek a formázott kódban.

A mezők azonosítása indexelés alapján történik. Mindegyik mezőhöz meg kell adni, hogy oda milyen megoldásokat vár az alkalmazás. Szintén megadható alapértelmezett tartalom, ilyenkor az adott mező nem üresen, hanem a megadott tartalommal jelenik meg. Ez felhasználható például olyan interaktív minta megadására, ahol a felhasználó dolga a kódrészlet kijavítása, nem pedig egyszerűen a kitöltése.

Az interaktív kódmintákat a következő *XML* struktúrával lehet megadni:

```
<interactive instruction=[Kitöltési instrukció]>
  <data>
    [Formázott kód, mezőket jelölő karakterekkel]
  </data>
  <answer place=[Index]>[Válasz]</answer>
  ...
  <answer place=[Index]>[Válasz]</answer>
</interactive>
```

Egy indexhez több *< answer >* tag is tartozhat, ilyenkor az adott mezőnek több megoldása is van. Az opcionális alapértelmezett tartalmakat *< default >* tagek közt kell megadni:

```
<default place=[Index]>[Alapértelmezett érték]</default>
```

Amikor a fent megadott módon elkezdtem az interaktív minták megírását, hamar rájöttem, hogy ez az eszköztár sokszor még a legegyszerűbb feladatok megadásához is kevés. Vegyük a következő példát:

Az utasítás az, hogy egészítsük ki a kapott kódmintát, még hozzá úgy, hogy a változó végső értéke legyen 8!

```
int num = ____ ;
num = num ____ 5 ;
```

Látható, hogy több megoldás is van:

- Az első mezőbe 3, a másodikba $+$ beírásával az eredmény 8 lesz.
- A 13 és a $-$ jel kombinációja is helyes.
- Nyolcat kapunk továbbá a 40 és a $/$ megadásával is.

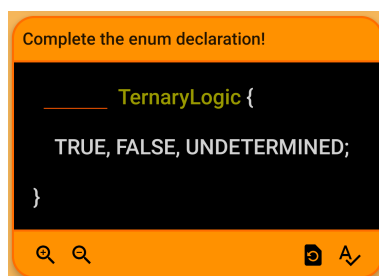
A probléma azonban nem oldható meg annyival, hogy lehetséges megoldásként az első mezőhöz felvesszük a 3, 13 és 40 értékeket, a másodikhoz pedig a $+$, $-$ és $\%$ szimbólumokat. Ebben az esetben ugyanis ezek helytelen

kombinációját is elfogadná az alkalmazás, pedig csak a listában megadott kombinációk helyesek.

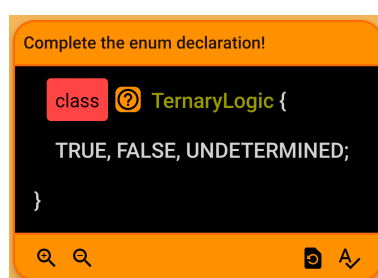
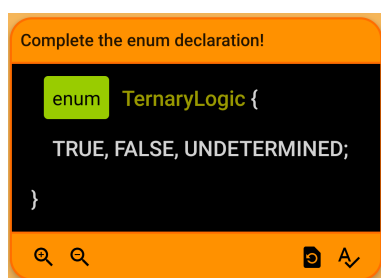
Ezt a nehézséget úgy hidaltam át, hogy csoportosíthatóvá tettem a válaszokat. Egy csoportba tartozó válaszok csak együtt lesznek elfogadva. Az előző példa válaszait így a következőképpen lehet elkódolni:

```
<answer place="0" group="add">3</answer>
<answer place="1" group="add">+</answer>
<answer place="0" group="subtract">13</answer>
<answer place="1" group="subtract">-</answer>
<answer place="0" group="div">40</answer>
<answer place="1" group="div">/</answer>
```

Most bemutatom, hogy miként jelenik meg egy interaktív minta az alkalmazáson belül. Az itt látható példa az egyszerűbbek közé tartozik, a felhasználónak egy mezőt kell benne kitöltenie:

A bal alsó sarokban lévő ikonok a 4.3 fejezetből már ismert betűméret állítók, a jobb alsó sarokban lévő gombokkal pedig a felhasználó elkérheti a megoldást, vagy alaphelyzete állíthatja a komponenst. A helyes és helytelen megoldások kijelölésre kerülnek:

A helytelen megoldásnál megfigyelhető kérdőjel ikon segítségével el lehet kérni az adott mező helyes megoldását, arra az esetre, ha a felhasználó elakadna.

4.5. Kérdések

...

4.5.1. feleletválaszós kérdés egy válaszlehetőséggel

...

4.5.2. feleletválaszós kérdés több válaszlehetőséggel

...

4.5.3. Szöveges kérdés

...

4.5.4. Igaz-hamis kérdés

...

4.6. Beolvasási folyamat

...

4.7. A tananyag tárolása

A tananyagot a forráskódtól el kell különíteni, viszont futásidőben elérhetőnek kell lennie, hogy a felhasználó kéréseit ki lehessen szolgálni. Fontos az egységes elkódolás. Például minden kurzust leíró erőforrásfájlnak azonos felépítésűnek kell lennie: meg kell mondaniuk mely fejezetek, feladatok és vizsga tartozik hozzájuk.

Az *Android* alapelve, hogy az erőforrásfájlok legyenek elkülönítve a kódtól, és erre több eszközt is kínál. Az első a *Resource System* (erőforrás rendszer). Ebben olyan erőforrásfájlok tárolhatóak, melyekre a legtöbb alkalmazásnak szüksége van:

- Grafikus elemek (*drawable*): lehetnek ikonok, képek, hátterek, stb.

- Szövegek (*string*): a felhasználói felületen megjelenő feliratok.
- Elrendezések (*layout*): a felhasználói felület elrendezését tárolják.
- Még sok további előre definiált kategória: stílusok, színek, stb.

Az erőforrás rendszer nem a legmegfelelőbb mód a tananyag tárolására, mivel az egyetlen gyakori, előre definiált kategóriába sem esik. Ennek ellenére az első verziókban az erőforrás rendszert használtam, mivel egyszerűen nem tudtam arról, hogy van jobb alternatíva.

Biztosított továbbá az *Asset System* (eszköz rendszer), mely annyiban tér el az előbb bemutatott erőforrás rendszertől, hogy itt nincsenek kategóriák, be tud fogadni bármilyen erőforrásfájlt, amelyre egy alkalmazásnak szüksége lehet. Ez tehát alkalmasabb módszer a tananyag tárolására, mint az erőforrás rendszer, és át is tértem ennek a használatára.

Egy további érdekes lehetőség a tananyag tárolására a szerver alkalmazás használata. A szerver biztosíthatna egy *REST API*-t, amellyel az alkalmazás le tudná kérni a tananyag tartalmait. Ennek a módszernek az előnye, hogy így az alkalmazásból nem nyerhetőek ki a tananyagot alkotó *XML* fájlok, mivel azok a szerveren vannak. Továbbá az alkalmazás mérete is csökkenne. Hátrány, hogy az alkalmazás alapvető használata internettől függővé válna, anélkül még egy fejezetet sem lehetne betölteni.

A fejlesztés során ez a tárolási lehetőség egyáltalán nem merült fel. Ennek oka, hogy amikor az alkalmazás kezdeti változatát terveztem, akkor még nem gondolkodtam szerver alkalmazásban, az csak egy később hozzáadott funkció miatt készült el. Ahhoz, hogy a tananyagot a fejlesztés késői stáuszában átmozgassam a szerverre, az alkalmazás nagyon jelentős átírására lett volna szükség, ami szerintem nem érte volna meg a ráfordított időt.

4.8. Adatbázis

Az alkalmazásnak képesnek kell lennie eltárolnia felhasználó előrehaladását a tananyagban. A következő adatokat kell elmenteni:

- Teljesített vizsgák: Ez az információ a legfontosabb, mivel meghatározza, hogy melyik kurzusok elérhetőek.
- Elolvasott fejezetek: Mivel egy kurzus vizsgája csak akkor nyílik meg, ha a felhasználó minden fejezetet elolvas az adott kurzusból.

- Teljesített feladat: A feladatok teljesítése opcionális, de az alkalmazás ezt is eltárolja.

A 4.7 fejezetben említett *Resource System* és *Asset System* futásidőben csakis fájl olvasást tesznek lehetővé, írást nem. Ezért egy relációs adatbázist használok. *NoSQL* adatbázis is lehetne, arról hogy miért a választott módszer mellett döntöttem, a 4.8.2 fejezetben írok.

Az előrehaladást a programban és az adatbázisban is egységesen jelölöm. Erre egy saját *Java* annotációt használok:

```
@IntDef
public @interface Status {

    int LOCKED = 0;

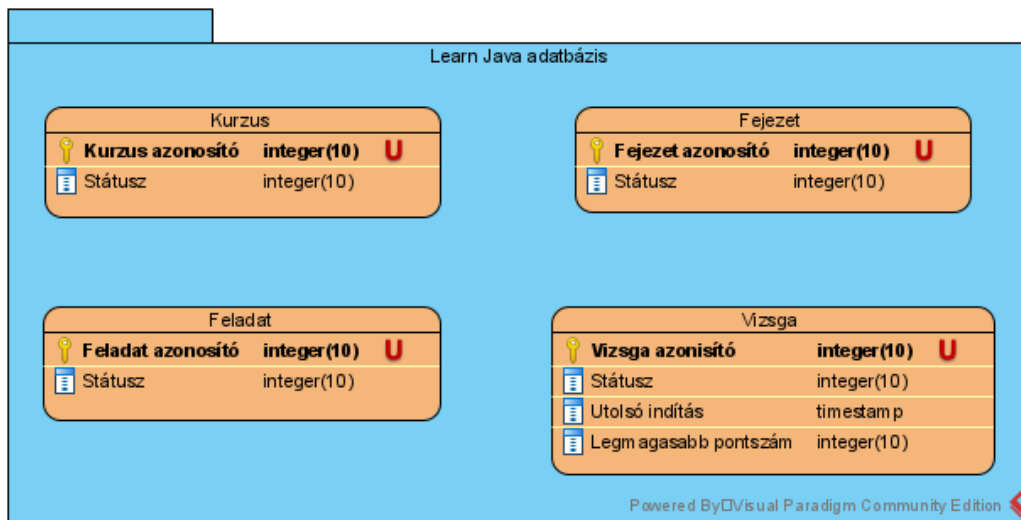
    int UNLOCKED = 1;

    int COMPLETED = 2;
}
```

Az *@IntDef* annotáció listázza, hogy mik lehetnek a lehetséges értékei egy olyan változónak, melyek *@Status* annotációval látunk el. Ez fordítási időben ellenőrzésre kerül. Például ha a felhasználó először teljesít egy vizsgát, akkor annak státusza *UNLOCKED*-ről *COMPLETED*-re for változni az adatbázisban.

4.8.1. Struktúra

Az adatbázis szerkezete egyszerű. A tananyag négy egységéhez (kurzus, fejezete, feladat, vizsga) rendel egy-egy táblát, és ezen táblák rekordjai tárolják az előrehaladást. Így néz ki az egyed-kapcsolat diagram:

Táblák közti kapcsolatra, külső kulcsokra nincs szükség. Az, hogy mely fejezetek és feladatok tartoznak egy-egy kurzushoz nem az adatbázisban van eltárolva, hanem a tananyagot definiáló *XML* dokumentumokban (mivel nem változik dinamikusan).

Az azonosítók megegyeznek az *XML* dokumentumokban használt azonosítókkal. A státusz mezők mindig a fent definiált *@Status* annotáció valamelyik értékét tartalmazzák.

A vizsgák esetén vannak további dinamikusan változó adatok:

- Az utolsó indítás időpontja: Ez szükséges, hogy a 3.5 részben említett indítási korlátot be lehessen tartani.
- Legmagasabb pontszám: Dinamikusan változó, ezért az adatbázisban kell tárolni.

4.8.2. Megvalósítás: SQLite és Room

Az Android rendszer minden alkalmazás számára biztosít egy *SQLite* relációs adatbázist. Számomra egyértelmű volt, hogy ezt fogom használni. Az *SQLite* egy olyan adatbázis kezelő, amely nem kliens-szerver alapú, hanem közvetlenül az őt használó alkalmazásba van beágyazva.

Ennek előnye, hogy nem kell hálózati kapcsolat az adatbázis eléréséhez, és nem kell szervert üzemeltetni. Hátránya viszont, hogy minden adat lokálisan kerül eltárolásra. Ennél az alkalmazásnál ez nem jelent gondot, mivel viszonylag kevés rekord keletkezik (a tananyag minden eleméhez egy).

Az alkalmazás saját adatbázisának közvetlenül is küldhetünk üzenetet, ez azonban több okból sem javasolt:

- Szintaktikus hibák: ha a kiadott *SQL* utasításban szintaktikus hibát vétünk, az a program helytelen működéséhez, összeomlásához vezet. Ez nincs ellenőrizve.
- Érvénytelen utasítások: ha olyan utasítást adunk ki, amelyet az *SQLite* nem tud végrehajtani, akkor is helytelen viselkedés fog történni. Például, ha olyan rekordot szúrunk be, ami sérti az egyediség feltételt.
- Adatbázis frissítés a főszálon: ha a főszálon adunk ki *SQL* utasítást, akkor ez blokkolni fog, és a felhasználói felület nem lesz válaszképes.

Pontos tervezéssel és helyes implementációval ez mind elkerülhető, de javasolt egy olyan keretrendszer használata, mely az adatbázis kezelés veszélyeit kezeli. Egy ilyen keretrendszer a *Room*, amely az Android fejlesztői könyvtár (*AndroidX*) része.

A *Room* elrejtja a programozó elől az *SQLite* adatbázist, helyette két komponenst biztosít, melyekkel a struktúrája és tartalma módosítható. Ezen kívül meg fogja tiltani, hogy a főszálról adatbázis műveletet végezzünk (ilyen esetben kivétel dobódik).

4.8.3. Room entitások

Az entitások olyan *@Entity* annotációval jelölt Java osztályok, melyek megadják az adatbázis tábláinak struktúráját. Például a fejezet táblát a következőképpen definiáltam:

```
@Entity(tableName = "chapter_status")
public class ChapterStatus {

    @PrimaryKey //külső kulcs jelző
    @ColumnInfo(name = "chapter_id")
    private int chapterId;

    @ColumnInfo(name = "status")
    @Status //saját státusz annotáció
    private int status;
```

```
//konstruktor...
}
```

Látható, hogy annotációk segítségével adhatjuk meg, hogy milyen mezői legyenek az adott táblának. Az alkalmazás indításakor ez a tábla létre fog jönni az adatbázisban, anélkül, hogy egyetlen *SQL* utasítást is írjunk kellene. Azokat a *Room* fogja összeállítani, az általunk megadott adatok alapján, és garantáltan helyesek lesznek.

A későbbiekben ezt az osztályt példányosíthatjuk, ezek az objektumok rekordokat fognak reprezentálni.

4.8.4. Room adatkezelők

Az adatkezelő objektumok olyan *@Dao* annotációval jelölt Java interfészek, amikkel az előző részben definiált táblák tartalmát módosíthatjuk. Például a fejezet táblához a következő módosító interfészt készítettem:

```
@Dao
public interface ChapterDao {

    @Insert //a beszűrő SQL utasítás automatikusan generálódik
    void addChapterStatus(ChapterStatus chapterStatus);

    @Update //a frissítő SQL utasítás automatikusan generálódik
    void updateChapterStatus(ChapterStatus chapterStatus);

    @Query("SELECT * FROM chapter_status WHERE chapter_id == :chapterId")
    ChapterStatus queryChapterStatus(int chapterId);
}
```

Bizonyos egyszerű műveletekre vannak előre adott annotációk, melyek automatikusan fogják generálni a megfelelő *SQL* utasítást (beszűrés, frissítés, törlés). Ezek azonban nem elegendőek, ezért a *@Query* annotációval saját utasítást írhatunk. Ennek a tartalma fordítási időben ellenőrizve lesz. Megfigyelhető, hogy még arra is lehetőség van, hogy a kapott paraméterek értékét behelyettesítsük az *SQL* utasításba.

Egy példa arra, hogy hogyan kombinálhatjuk ezeket az osztályokat az adatbázis módosítására:

```
//egy új szálon
new Thread(() -> {
    ChapterDao dao = ... ;
    ChapterStatus cs = new ChapterStatus(id, Status.UNLOCKED);
    //beszúrás
    dao.addChapterStatus(cs);
}).start();
```

4.8.5. Megvalósítás: szerver alkalmazásban

Ahogy a tananyag tárolásával (4.7) kapcsolatban is felmerült a szerver használata, úgy itt is megjelenik, mint lehetőség. Az adatbázist kezelhetné a szerver, melyet az alkalmazás *REST API* segítségével ér el. Ennek előnye, hogy az adatbázis biztonságosabbá válna. Míg az *Android*-os eszközön lévő adatbázist a felhasználó el tudja érni és módosíthatja, addig a szerverhez nincs hozzáférése. Ez az előny azonban nem olyan jelentős, mivel ez az alkalmazás nem biztonság kritikus.

Hátrány, hogy a tananyagban történő előrehaladás mentése így internet kapcsolatot igényel. Az adatbázis struktúrája is bonyolódna. A 4.8.1. fejezetben látható modell egy felhasználót ír le, ilyenből a szervernek többet is kezelnie kellene.

A szerveroldali adatbázis nem merült fel valós lehetőségként, ugyan azon okok miatt, mint ahogy a tananyag tárolásához sem használtam a szervert. Az adatbázis tervezésekor még nem létezett szerver alkalmazás, az áttérés pedig nem biztosít jelentős előnyöket, és nagy munkával jár.

5. ClipSync funkció

...